

zastukał w okno i powiadomił rodzinę. Szczątki ciała zbierano na przestrzeni kilkuset metrów. Tragedia miała miejsce jesienią 23.10.1947 r. – dokładnie tydzień po 50. urodzinach. Został pochowany w Żabikowie.

Ożenił się z Klarą Kaletą (ur. 12.08.1904 r., zm. w 1985 r.). Zamieszkali w Pacholewie, powiat Oborniki, później w Żabikowie. Dzieci: Nikodem (ur.11.02.1925 r.), Czesław (ur. 24.06.1926 r.), Michał (ur. 29.09.1927 r.), Urszula i Krystyna (ur. 1.06.1931 r.).

Mieszkał od 1933 r. w Żabikowie przy ul. Białkowskiego 13 (22 Lipca), po dwóch latach na ul. Skóry 9.

Należał od 10.01.1937 r. do Związku Weteranów Powstań Narodowych RP 1914-1919, Koło Żabikowo.

Na podstawie akt ZWPN RP 1914-19 (Archiwum Państwowe w Poznaniu nr zespołu 884), informacji córki Krystyny Gumnej-Sobali; „Lubonianie w Powstaniu Wielkopolskim”, red. Piotr P. Ruszkowski i Janusz Karwat, Luboń 2009, str. 164.

Robert Wrzeński, Piotr P. Ruszkowski

Leon Krygier w 1928 r.

Do Powstania Wielkopolskiego przystąpił jako ochotnik 27.12.1918 r. Walczył na terenie powiatów wrzeńskiego, okolic Gniezna i Zdziechowa. Około 22.01.1919 przybył do Poznania, gdzie został skierowany do 1. pułku artylerii, z którym uczestniczył w walkach pod Zbąszyniem. Następnie przeniesiono go do 7. dywizji artylerii konnej, działania wojenne w okolicach Bydgoszczy.

Walczył także na frontach ukraińskim i litewsko-białoruskim.

Mianowany do stopnia plutonowego.

W okresie międzywojennym i w czasie okupacji pracował fizycznie w Cegielni Żabikowo u Fechnera. Po zakończeniu wojny pracował w charakterze adiunkta na PKP. Córka wspomina, że był wielkim społecznikiem – pomagał mieszkańcom Lubonia. Zmarł

KRYGIER LEON

(1898 – 1955)

Pracownik PKP, ochotnik oddziałów wrzeńskich, plut. WP.

Ur. 25.06.1898 r. w Szemborowie koło Wrześni, ojciec Mikołaj, matka Helena z Kantorczyków. Po ukończeniu szkoły podstawowej uczył się dalej i zdobył zawód tapicera lecz pracował jako spawacz w firmie „Stomil” na Starołęce.

Od 1916 służył w armii pruskiej (56 pułk artylerii w Lesznie). Wysłany na front zachodni, zwolniony 14.12.1918.

Przed domem na ul. Żabikowskiej 66, od lewej: Marian (syn), Janina (żona), Maria i Bożena (córki), Leon Krygier

20.02.1955 r., pochowany w grobowcu rodzinnym na cmentarzu w Żabikowie.

Dwukrotnie żonaty. Brak danych o pierwszej żonie i dacie ślubu. Z pierwszego małżeństwa miał dwóch synów: Mariana i Zdzisława (zginął w czasie okupacji zamordowany w Oświęcimiu). Po raz drugi ożenił się 22.12.1928 r. w Poznaniu z krawcową Janiną Filipowicz (ur. 25.12.1905 r. w Blizanowie, powiat Kalisz). Dzieci z drugiego małżeństwa: Bożena Zielińska (ur. 08.03.1937 r.), Maria Skorupska (ur. 08.03.1940 r.).

Mieszkał w Luboniu przy ul. Żabikowskiej 66 (obecnie na miejscu tego domu znajduje się centrum handlowe „Pajo”). Adres z 1935 r. Żabikowo, ul. Poznańska 4

Leon Krygier

Otrzymał (27.12.1948 r.) Dyplom Uznania Za Czynny Udział w Akcji Zbrojnej w Powstaniu Wielkopolskim 1918-1919. Także Medal za wojnę 1912-1921, Medal za pracę

17 maja 1928 r. na spacerze w Puszczykowie Leon i Janina Krygierowie (z prawej) w towarzystwie Wincentego i Marii Garsteckich z Żabikowa

Dyplom uznania formatu 30x40 cm z okazji 30. rocznicy Powstania Wielkopolskiego dla Leona Krygiera zweryfikowanego pod nr 3583

społeczną (okręgowego komisarza spisowego).

Należał od 18.09.1932 r. do Związku Powstańców Wielkopolskich 1918-19 Koło Żabikowo (leg. nr 3583, dyplom nr 206 nr 7822).

Na podstawie akt Centralnego Archiwum Wojskowego syg. AP OD-RZUC. 12.06.35. i informacji córki Marii Skorupskiej; „Luboniańskie w Powstaniu Wielkopolskim”, red. Piotr P. Ruszkowski i Janusz Karwat, Luboń 2009, str. 166.

Paweł Wolniewicz

KRZEMIŃSKI PIOTR

(1892-?)

Ur. 4.09.1892 r. w miejscowości Praszka, powiat Wieleń. Pracował jako rzeźnik.

Od 15.12.1918 r. należał do oddziałów poznańskich, zapewne do Straży Ludowej. Następnie służył w 1. Pułku II. Batalionie Obrony Krajowej w stopniu szeregowca.

Mieszkał w Żabikowie przy ul. Kilińskiego 4.

Należał od 27.10.1937 r. do Związku Weteranów Powstań Narodowych RP 1914-1919, Koło Żabikowo (nr ewid. 22684), później był członkiem Związku Powstańców Wielkopolskich 1918-1919, Koło Żabikowo. W powojennych aktach związków kombatanckich w Luboniu nie występuje.

Na podstawie akt ZWPN RP 1914-19, Koło Żabikowo, ZPW 1918-19, Koło Żabikowo (Archiwum Państwowe w Poznaniu nr zespołu 884); „Luboniańskie w Powstaniu Wielkopolskim”, red. Piotr P. Ruszkowski i Janusz Karwat, Luboń 2009, str. 167.

Robert Wrzesiński

KRZYŻOSTANIAK ANTONI

(1894-1973)

Antoni Krzyżostaniak

Pracownik Straży Celnej, ochotnik oddziału kościańskiego działacz samorządowy, ppor. WP.

Ur. 24.11.1894 r. w Rąbinu powiat Kościan, ojciec Wojciech, matka Józefa z d. Mochalska.

Skończył 7 klas Szkoły Podstawowej w Rąbinu i 2 lata szkoły handlowej w Poznaniu (w zawodzie kupiec). Wymigrował do Herne w Westfalii, gdzie pracował jako ślusarz. 1.08.1914 r. został wcielony do armii pruskiej, do 39 pułku piechoty w Düseldorfie. Uzyskał stopień sierżanta. Podczas wojny w 1918 r. uciekł z Berlina w rodzinne strony.